

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 654. Martini Pap. Annus 6. Constantis Imp. Annus 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

peram heresim suam propter impia dicta sedaque flagitia, qua
Mantiborum scriptis congnat, omnibus odio atque horrore
esse amandaciorat, ut putatum magister piffem illam reno-
uare uirum, ac latius descendere, in animam inducere, demone
(ut par est) insidians, librum dempsit prater Euangetij & Apo-
stolicis scripturis attingere, hoc scriptum nuntium, ut mali la-
lum puerum coram ope obderet: quoniam admodum qui uoxia
paula propant, eadem nulle obliuunt atque oblitiscunt. Et qui-
bus illa cum Mantiborum libri (ut diximus) omnes iam cu-
lispes suspicatas artes percipisse, tandem uox Satanae ope is-
fecit, ut Euangetij Apollonij scriptis perperam inter pretando,
fidei omnia in rem suam quo uult & pro libidine detorqueret. Ma-
ntiborum itaque scripta, ut dictum est) idcirco protinus abicit. &
hinc itam maximo otio casum, quod multo uidebat eo nomine gla-
diu esse. His suspensum a lectura sua egressa facinora diuini atque
Orthodoxi Imperatoris addidit, ut Mantibos, Mantanosque
cento ad pueri scientia uideri, cotinuoque libris, quocumque loco
erant, flammis tradidit: quod si quis istam eisdem oculis asse-
derit, sceleris, hunc eandem mortis pena addita, cuiusque bona in
suam inferat.

Ex quo autem Martini discipulus Constantium, quo scri-
bitur auctoris suus in fraudem ac periculum induceret, & prohibe-
re adhibere, quae dicebat, ueluti primum blasphemiam ac
perniciosa de impietate hominibus disquisit dogmata, totam rem Cer-
entij scriptam de plasma, quam ex formosi adolescentis uirginem
uoluntate sceleris uenere affirmabat, & alia id genus non
paucis tamquam absurda nimis atque incredibilia reuoluenda sibi
in respicienda patenti, nomine id quidem, ut tantam impietate
non proficere, sed quo plures ad se doctrinamque suam portabere-
nt. Relegit uero nefanda flagitia & impuritate, reuoluit
quae inuenerat totam ac grauescentem uirginem amplius, nouis reperi-
tione uis peba dicitur exibat: adeo ut quotiens uis uis Ma-
ntibus, panem istam & ortificans ignoranter, Scythianum
ac Bolianum & Mentium ipsam, qui totius secula principes fue-
runt, propositis animis respuant & detestentur: Constantium
uero hunc, qui Syriam quoque uenit affluens, aduoluit, qui post
non exiit in Christi Apostolorum numero habent, & Paulo parus
in uenit dicant.

In istis Constantium, qui & Soluorum, Mananali uice re-
dita, Caesarem inuenerunt, quod castrum est Coloniae vicinum.
Inter quos, Siluanum se illum esse scitabat, cuius uento in Pauli
apostoli, quippe tamquam filium discipulus à Paulo missus in Ma-
cedoniam: quatenus que discipulis suis Apostoli colorem, quem à
diuino accipere: Vos, inquit, Macedones istis, ego Siluanum ad
te à Paulo misissus. Atque id ille post sexcentis annos, quam à Pau-
lo scripta has fuerunt, diuertit non dubitabat, cum emiserit (ut iam
diximus) ut ad hunc Constantium temporibus. At enim cum eo
Siluanum ipsum & regnum ueritatis esse, multoque ex incolis in
uenerit inuenerit, aliquem magisterio & doctrina sua uere finem
seruare. Nam Imperator, postquam de hominis infulentia
scitum erat attente certum se hunc esse, Pelatium quendam Simo-
nem praeterea ablegauit, cum mandatis, quibus ipsum ut inprobi-
tate arripere laudare iubebatur: eum uero discipulus, qui nem-
pe in uenerat in uenerat, per Dei Ecclesiam erudendus conuertendos
que discipulos, quoniam illi corrigi pro suo moluerunt. Nec mora
ad uenerit.

Aboluit enim Simoni, Tryphonemque sibi aduocens ex is-
ta uenit, quicquid Imperio & magistratu in illa ora uersabatur, si-
milis delinquentem locum attingit, comprehendit omnes, & in Sa-
triano Colomensi castrum pariem duci iussit. Quo loco miserum
illam, cuiusque discipulos ad eos defertunt, signum dicitur, ut
uenerit uenerit lapidibus missant. Verum hi magister suo, ut qui à
Deo ad ipsos missus esset, pariterque, lapidibus arreptis, in uenit quidem
ad habebat, sed per speciem aduocabant, clam autem lapides in ter-
ram, qui cum illi inuenit erat) eumque Mantibos heresi eum primum
inducto atque uero oblationis doctrinamque sine conuentione ad el-
lum in uenerit illa: Palatium eum in istis obsequens, sumpto in manu
fascio, Siluanum quoque uenerit Colom hinc in magna percussit & occi-
dit. In quem aperit oculis uox illa Diuinitas: Latum aperuit, &
effudit eum, & in uenit in finem, quam fecit. Et: Conuertitur, solus
in caput eius. Ceterum hanc ipse bodique ob lapidum congeriem
dicitur uenerit.

Quam uenit, non quid regis mandati praeteriret, Constanti-

in discipulos, quo ad sanctorum mentem reuocaretur, Felicit
comendat. Sed illi hanc quoque conuersi sunt, malueruntque
in errore suo impie uari, quam Deum sibi penitentia placare,
salutemque consequi sempiternam. Quos quidem domitienensis
miser exciuit & auscultat Simoni, ut qui diuine institutionis ex-
perserat, ac plane raris, atque (ut uerum dicam) leui ac procepto
animo, pestiferam heresim hausit, & cum ea rede Constanti-
nopolim ad Imperatorem. Triennio deinde domi sua priuacim
acta, Romplene latum iam irretitum possidetur à diabolo relictis o-
mnibus, clam excessit, Chiffam petiuit. Per uenit uenit collectis quo-
hinc inde Constantini discipulis, cuiusdam impietate in successores effectus
est: & ut nomini suo sanam eadem, qua praedecessores arie con-
uicariet, Titum se appellauit. Ego uero non Titum hunc dixerin
(neque enim imitator eius Titus), quem Paulus Apostolus Cere-
ntium fecit Episcopum) sed Cetum potius: siquidem Cetum imi-
tatu est in mari uulso latitante. De Cetum enim marino nar-
rant quidam, Aphodobelotem appellari, mole uero tam uulsum
esse, ut insula referat speciem. uocis porro sonum grauem illi & ob-
scurem in se. hinc fieri, ut decepti nonnunquam nante anchoras
se suas in eam coniciant, palisue infixis nauigra deligunt, quo ad ar-
sensu desuper igne cont. a se facta bulla, repente aqua subeat, omnes
que in altum demergat & suffocet. Sic profus iste, eo quod qui eius
nequiti magnum dixit non notant, grauemque uocis sonum mi-
nime refugiant, sed auscultabant, suscipi adeo ista anchoram in
eo desegunt, omnes per ignem ad inferni profunda deprecit: egi-
t enim exitibus una cum eiusdem amentia sociis ad aeternum ignem
profecti est.

Nam cum tunc iam spiritum in illa loci permittit istam
errorum implicans perageret, exorta tandem est inter Iulianum
illum, à quo Lipidatum diximus Constantium, & Simonem
hunc Cetum grauis suspuratio, multaque inter eos uero citroque
agitata de Pauli Apostoli sensu in illa uerbu Epistola ad Colos-
sentis: Quoniam in isto condita sunt uniuersa in caelo & in
terra, uisibilia & inuisibilia, sine throno, sine dominatione, si-
ne principatu, sine potestate, omnia per ipsum & in ipso crea-
ta sunt, & ipse est ante omnes, & omnia in ipso consistunt. Pr-
gentem autem Iusto, ac ducem: Ne forte populo imponamus, &
ne, si ab Apostoli uerbu discrepantia docuerimus, hominum ani-
mas temere perdamus, pro quibus in tremens iudicio reddi uob-
is rationem oportet. Nihil hinc eum uerba mouebatur Simoni,
quoniam pergebat acrius, eius loci expositioem hunc illicque suo more
distinguens.

Discrepantem inter Iulianum & Simonem contentione, profi-
citur Iustus ad Episcopum Colonia, atque ut de Apostoli sensu,
quod capiebat, audiret, omnia uox de se faceret, & quam inter
se disciplinam tenerent, liquida exposuit. Re conperta, Episcopus
nihil in his suis uenitandum ratus, de singulis eussique referi ad Iu-
lianum Augustum, qui post Heraclium Imperij sceptrum gubernauit,
&c. que enim tunc geita sunt, suo loco dicenda op-
portunus erunt: hic autem plurium annorum histo nam
narratio complectitur, quae nulla per annos singulos pos-
sibilitati discretione.

IESU CHRISTI
ANNVS 654.
MARTINI PAP. CONSTANTIS IMP.
ANNVS 6.

ANNVS agit Redemptoris sexcentisimus quin-
quagesimus quartus, Indictione duodecima: quo
duodecima die mensis Novembris S. Martinus Papa &
martyr Chetlong in Ponto, ubi fac. ac telegatus, ac uicinis
confectus martyrium feliciter consummans, in conforti-
um aliorum martyrum atq. Pontificum assumptus in cae-
lum, triumphat, nobili corona martyrii insignitus, cum
iam sedisset annos 7. menses 4. dies 13. cuius dies natalis
monumentis Ecclesiasticis adnotatus, eorufca luce an-
nuatim Ecclesie Catholicae redditur celebrandus.

De eiusdem S. Martini obitu haec habet Anastasius Bi-
bliothecarius: Directus est in exilium supradictus uir sanctiss-
mus in locum, qui dicitur Chersona, & ibidem, ut placuit Deo) vitam
suam in pace Christi confessor, qui & multa mirabilia operatur

SIMON
HARRIS
INFECTVS.

IMPOSTOR
MVTAT
NOMINE.

XVIII.
PUGNANT
INTER SE
MANTIBOS.

XIX.
EPISCOPVS
DE
SILVANO
MANTIBOS.

MARTINI
PAPA ET
MARTY-
RIS OB-
TIVS.

II.

vsque ad hodiernum diem. Fecit autem ordinationes duas per mens-
sem Decembrem, presbyteros videlicet, diaconos quinque, Episcopos
per diversa loca numero triginta tres. Depositus est autem die
duodecima mensis Novembrii: & ressuscitatus Episcopatus eius
die viginti octo. haec apud Anastasium leguntur, quae haud
mediocri censura indigent. Etenim quomodo fecisse di-
citur ordinationes duas mense Decembri, si primo tan-
tum anno sua Sedis eum mense Decembri contigit ha-
bitasse Romae? Unde dicendum est, ipsum semel tan-
tum ordinatione habuisse, vel si bis dicas, alio sane men-
se, quam Decembri, vel alibi, quam Romae. Praeterea
quod tradit de tempore vacationis eius Sedis, nihil in a-
liis codicibus editis, certe quidem neque adeo facile
potuit innotuisse Vibi eius condemnationi, neque exilium
tyrannice factum tam brevi temporis spatio, neque
obitus e tam longinquis regionibus haud aduentan-
tium frequentia notus valuit Vrbi in Ecclesia fidei ma-
nifestus.

III. Quod autem ad edita ab eo defuncto miracula per-
tinet: etiam ab ipso adhuc viuentem in Oriente illumina-
tum fuisse caecum, S. Audoenus Rothomagensis Episco-
pus in rebus gestis S. Eligii, quas fidelissime prosequutus
est auctor eius temporis, ac veri amantissimus scriptor, fi-
dem facit, qui stylo suo glottosum martyrium sanctissi-
mi viri, velut in aeternum permanens in Ecclesia mo-
numentum, post se scriptum reliquit a verbis istis post
alia, quae ex eodem auctore sunt superius recitata: Con-
stantinopolim perductus sanctus Martinus, atque ibi in exilium re-
legatus, sola oratione meruit loco luminaria reddere. Porro exulans &
desertans, post multa tormentis, claram valde & nobilem vitam
optinuit & venerabilis sine conclusit. Simul enim haereticis, quan-
tum voluit, consulantur & erabescant a semartyrem factum,
quoniam in pace eum exhalasse animam clamant: quamvis non a
se interceptum, sed propria sanguis morte defunctum, quasi non
eum poena consumpsit, in quo poena consumpta est. Quis in pra-
esenti nunc adhaerent, hic a me pro martyre verba audiant: Est im-
mortalis carnis gladio mortuus non fuit, in confessione tamen Ca-
tholica fidei in exilium relegatus, post continuam & indefessam pro-
fessionem, gloriosum mortis exitum meruit, siquae ad Deum suum
reuerentem caelestis aula martyrem suscepit.

IV. Neque enim virtus eius aut honor minor est, quo minus bea-
ti martyris aggregetur: quia (quantum in ipso fuit) equanimi-
ter toleravit, quae quidam aduersitatis oblatum est. Nam sicut qui-
dam restatur (hic est Dionysius Alexandrinus Episcopus
apud Eusebium Caesariensem) non est inferior gloria, sed po-
tius excellentior sustinere martyrium pro eo, ne scilicet Eccle-
sia fallacis haereticorum, quam est illa, ne immoletur idola
impulsu Paganorum. In Paganorum namque persecutione
vniuersisque tantum pro anima sua, in haereticorum vero pro vni-
uersa saluatur Ecclesia. Idcirco potiorum eum dixerim, qui pro
caudibus excellentior, magisque excelsius comprobatur. Haec pauca
detanti viri memoria Eligii vita sibi inserta habeat, loquaturque
ea vbiunque Eligii vita legitur per saecula, quantum Martinus
fidei dogmate claruerit. Quis quidem nos dilectionis gratia ha-
bitum narrasse suffragat, ut si tamen eximii viri memoria, qui vique
collegi me in vrbe Romana multa impendit bona, quamvis
in Oriente frequentatur, non vsquequaque in Occidente oblivioni
tradatur. huculque de sancto martyre sanctus confessor
Andoenus, de quo superius dictum, & inferius suo loco
dicendum erit.

V. Sed accipe, quae de S. Martino dicat S. Gregorius Papa
huius nominis Secundus, cognomento Dialogus, in epi-
stola ad Leonem Isaacum Imperatorem haereticum
Iconoclastam, cum suis scriptis comminatus esset ipsi
Gregorio, factum se in eum, quod in S. Martinum per-
petraverat Constantinus, nimirum, vt ab Vrbe victum
Constantinopolim perducere mandaret, eademque inferret
ipsi supplicia, quae fuerat Martinus passus. Ad haec, post
alia, quae ab eodem impio tyranno S. Martinus est passus,
enarrata. subicit ista ipse Gregorius: At beatum Martinum
esse & sanctum, testatur cuius in Chersonensis & Bosphori, in quam
relegatus est, & totius Septemtrionis atque incola Septemtrionis, qui
ad sepulchrum eius conflunt, & morborum curationis experi-
untur. Atque vitam suam Deo, vt nos Martini vitam ingre-

diamus, eandemque sortem subeamus. haec Gregorius in dicta
epistola ad Leonem Isaacum, de qua suo loco supra
actum sumus: factis modo hanc de Sancto Martino (quod
ad rem pertinet) accepisse testificationem, qua quidem
nondum Romam eius corpus fuisse translatum, sed illic
Cherson: vbi martyrium consummavit, hooote curam
a miraculis illustratum apparet.

Accepi equidem ab Orientali homine pio vno
Catholicae communionis, fide integro, in hanc vsque diem
à Graecis frequentari memoriam S. Martini Papae, con-
fluereque populos frequentem certum ad sepulchrum eius de-
gratias curationum accipere, & alia ista petra imperatorum
solere. Quamobrem in eam sententiam immo, vt corpus
eius Romam delatum est, & collocaatum in Titulo E-
quitii, in quo & celeberrima est memoria S. Martini confes-
soris Episcopi Turonensis, vt vetus in eo posita doctri-
scriptio: passus tamen ipse aliquando iremiserit, vendi-
cantibus eum vt suum martyrem Chersonibus. Quae
autem facta sit ista S. Martini factum reliquatum
translatio, vt Ponticis oris triumphatorem suum marty-
rio coronatum Romam receperit, nos late receperunt
men, & honoribus martyre dignis non à Romanis tantum,
sed ab vniuersis Ecclesia Catholica Occidentis
Orientis ingreget frequentatum, certissimum est.

Vbi igitur de S. Martino Pontificis obitu certum
est, etiam Romam delatum est, nullus alius querebam, qui
ipsi succederet: sed qui tunc sedere per imaginem Gregorii
Eugenius (vt diximus) inuentus est, accedente in illius
mel antea dato consensu, legitime federe cepit vt
si ab hoc tempore Eugenii Pontificis obitu certum
narrantur b: Anno dcccxxxviii Constantii praecipit Malianus
Sarracorum Princeps armatum fieri magnum numerum,
ascenderet ad regiam vrhem classis eorum. Omnis actus
eorum apud Tripolim Phoenices consistit. Verum hic
duo fratres quidam Christiani amici Tripoli manente, pater-
natorum consilium, zelo Dei sancti, ad carcerem ducti occu-
runt imperi: habebat autem multitudine Romanorum
torum: & de praecipua parte vinculis soluti, in Anoran
apud perempto vna cum his, qui cum eorum, preparata
ignem tradita in Romanam nauis transferant. Vnde
illi ad eadem preparata celsuerunt. Sed Malianus
tate contra Calarem Cappadociae: Abiit autem
structura constituit, qua vniuersi in lacum ducuntur,
Lyciae, vbi erat Constantii Imperator, & Romanis
eo naualiter pugnari.

Cumque futurum esset, vt Imperator cum ipso nauis
contemplatur nocte illa visum, videlicet quod Theopha-
esse. Porro eisdem conuicti sunt in eorum exspectata
sionem. Quis ait: O Imperator, vna ne deservisti, semel
visses: Nam esse Theopha, die dno, vno, quae
pretator, alteri de vrbem, ad inuicem tuorum
tor. Sed Imperator nihil miratus, ad per eam
norum classes destruxit ad hulum. Quam in
tribus, superantur Romani, & commixtum
Romanorum. Induit autem Imperator aliam
predicti buccinatoris filius in regiam
post. & in aliam nauem transfugerunt inopinate
suis tibus viriliter in fessum Imperator
stis, seipsum pro Imperatore
cmandante, & in uictoria
rem. Postquam autem multos occiderunt, in
cum eis, & ipsum, qui portabat Imperator
tor taliter in fugam versum saluatum, & de
Constantinopolim, huculque ex Theopha.
Eodem anno Rotharis Rex Longobardorum
vbi regnasset annos sexdecim, & menis quatuordecim,

* alij codices
habent, o-
claua men-
si Septem-
bris, alij
Octobris.

III.
S. MARTINI
MIRA-
CVLIS
LIV. V.
STRATVS.

IV.
NON MI-
NOR GLO-
RIA MAR-
TYRI AB
HAERETI-
CIS. ELI-
TI, QUAM
A GENTI-
LIBVS.

V.

DE CVLTV
S. MARTI-
NI EX GRE-
GOR. II.

